

Sygn. akt I C 42/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Stępniewski
Sędziowie:	-
Protokolant:	Sebastian Śliwiński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 grudnia 2013 r. w L.

sprawy z powództwa

(...)1 (...)z siedzibą w W.

przeciwko

B.F.

o zapłatę

powództwo oddala

Sygn. akt: I C 42/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 30.12.2013 r.

Pozwem z dnia 30.08.2012 r. Powód (...)1 (...)z siedzibą w W. wystąpił przeciwko B.F. o zapłatę 10.875,55 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w ramach elektronicznego postępowania upominawczego do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie.

W dniu 10.10.2012 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Z. w L. VI Wydział Cywilny w sprawie VI Nc-e (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Od powyższego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany złożył sprzeciw.

Postanowieniem z dnia 12.11.2012 r. Sąd w osobie referendarza sądowego stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu w całości i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Legionowie.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.05.2012 r. powód zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności.

Z umowy tej wynika, iż powód nabył od powyżej wskazanego banku bezsporne i wymagalne wierzytelności wynikające z różnych tytułów, w tym z tytułu dokonanych przez Bank czynności bankowych określone szczegółowo w załączniku nr 1 do zawartej umowy. Z umowy wynika, iż załącznik nr 1 do umowy zostanie sporządzony w formie elektronicznej na płycie CD.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedstawione przez strony.

Sąd, zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 § 1 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Zatem powód powinien udowodnić okoliczności określone w art. 509 k.c. i art. 510 § 1 k.c. dotyczące elementów przedmiotowo istotnych umowy przelewu, jej ważności oraz skuteczności tej umowy.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę (...). Powód wskazał, iż na podstawie umowy cesji wierzytelności nabył od B. prawa do wierzytelności. Z załączonej przez powoda umowy nie wynika jednak jakie wierzytelności, w jakiej wysokości i w stosunku do kogo zostały na jej podstawie zbyte. W umowie zawartej pomiędzy Powodem a Bankiem strony wskazały jedynie, iż nastąpiło przeniesienie istniejących i wymagalnych wierzytelności pieniężnych, które miały zostać określone i przekazane na nośniku CD.

Podkreślenia wymaga jednak, iż brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, aby pośród zbytych wierzytelności znajdowała się również wierzytelność przysługująca Bankowi w stosunku do pozwanego.

Na potwierdzenie swoich twierdzeń powód przedstawił wyciąg z ksiąg bankowych nr S/1. (...) i umowę pożyczki zawartą pomiędzy Bankiem a pozwaną oraz inne dokumenty dotyczące zawartej pomiędzy pozwanym a Bankiem umowy, a także wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 23.08.2012 r.

Sąd nie uznał przedstawionych powyżej dokumentów za wystarczający dowód potwierdzający przeniesienie konkretnej wierzytelności przysługującej Bankowi wobec pozwanej.

Ponadto, stosownie do przepisu art. 194 Ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych. Powyższe oznacza jednak jedynie to, że Powód wystawił dokument, z którego treści wynika istnienie wierzytelności, natomiast brak jest potwierdzenia, iż jest to wierzytelność wobec pozwanego, która jest przedmiotem niniejszego postępowania.

Biorąc pod uwagę fakt, iż pozwany zakwestionował podstawę roszczenia wnosząc o oddalenie powództwa, należy uznać, że powód nie udowodnił, iż doszło do przeniesienia wierzytelności przysługującej Bankowi wobec pozwanego, albowiem fakt ten nie wynika z przedstawionych przez powoda dokumentów.

Tym samym z powodu bezskuteczności umowy przelewu zawartej między (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a pozwanym, nie nastąpił skutek w postaci przeniesienia wierzytelności – art. 510 § 1 k.c.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł, jak w sentencji.